

ปริศนาธรรมจากคาถาชินบัญชร

โดย : พระมหาประนอม ธมฺมาลงกาโร

บรรณาธิการ : ศักดิ์สิทธิ์ พันธุ์สิทธิ์

ภาพประกอบ : สมควร กองศิลา, ธนรัตน์ ไทยพานิช

รูปเล่ม : มรุต จินตนาธรรม

ออกแบบปก : อนุชิต คำซองเมือง

พิสูจน์อักษร : อุธร นามวงศ์

ISBN 978-616-268-551-4

พิมพ์ครั้งแรก : มกราคม ๒๕๖๓

จัดพิมพ์และลิขสิทธิ์โดย

บริษัท สำนักพิมพ์เลียงเชียง เพียรเพื่อพุทธศาสนา จำกัด

105/95-96 ถนนประชาอุทิศ ซอย 45 แขวงบางมด เขตทุ่งครุ

กรุงเทพฯ 10140 โทร./แฟกซ์ 02-872-7667

เชิญร่วมเผยแพร่เป็นธรรมทาน

สาขาทุ่งครุ : โทร. 02-872-9191, 02-872-8181,

02-872-7227, 02-872-9898

สาขาสำราญราษฎร์ : 02-221-1050, 02-221-4446

LC2YOU@GMAIL.COM, LC2YOU@HOTMAIL.COM

WWW.LCBP.CO.TH, LIANGCHIANG.COM

DHAMMA2U.COM, THAMMATAN.COM

พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์เลียงเชียง ๒๒๓ ถนนบำรุงเมือง กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

โทร. ๐๒-๒๒๑-๑๐๕๐, ๐๒-๒๒๑-๔๔๔๖, ๐๒-๒๒๓-๘๘๗๙

ตำนานสำนึกพิมพ์

พระคาลาชินบัญญัติ เป็นบทสวดที่ทรงอิทธิพลต่อพุทธศาสนิกชนคนไทยมากที่สุดคาลาหนึ่ง สืบเนื่องจากเจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม พระมหาเถรอาจารย์ที่คนไทยรู้จักและให้ความเคารพนับถือมาอย่างยาวนาน นับแต่รัชสมัยรัชกาลที่ ๑ จวบจนปัจจุบัน ท่านใช้เป็นบทสวดภาวนาประจำตัวและใช้ปลุกเสก “พระสมเด็จ” ที่ได้รับยกย่องให้เป็นสุดยอดแห่งพระเครื่องที่ทรงพลานุภาพมากที่สุด และมีตำนานเล่าว่า ท่านใช้คาลานี้ปราบผีนางนาคแห่งพระโขนงอีกด้วย ด้วยเหตุนี้ จึงทำให้มีผู้คนหันมาสวดคาลาชินบัญชรกันอย่างแพร่หลาย

บทสวดมนต์ในทางพระพุทธศาสนานั้น แบ่งเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ บทสวดเพื่อให้เกิดฤทธิ์ปาฏิหาริย์อย่างหนึ่ง และบทสวดเพื่อให้เกิดปัญญา บทสวดบางบทมีหลักธรรมที่ทรงคุณค่าซ่อนอยู่ในบทสวดนั้นๆ เปรียบเสมือนปริศนาลายแทงที่นักล่าสมบัติต้องไขให้กระจ่างจึงจักขุดพบมหาสมบัติอันล้ำค่า พระคาลาชินบัญชรนี้มีความพิเศษ คือเป็นบทสวดที่สวดให้เกิดฤทธิ์ปาฏิหาริย์ก็ได้ และเป็นบทสวดที่แฝงไว้ด้วยปริศนาธรรมอันลึกซึ้ง เมื่อศึกษาวิเคราะห์ให้ถี่ถ้วนแล้วก็จะพบธรรมสมบัติอันล้ำค่าที่ก่อประโยชน์สุขให้แก่ชีวิตได้มหาศาล

หนังสือ “ไขปริศนาธรรมจากคาลาชินบัญญัติ” เล่มนี้ พระอาจารย์ ประพนธ์ ธรรมมาลงกาโร ท่านได้แนะวิธีสวดคาลาชินบัญชรอย่างไรให้เกิดความขลัง และได้อธิบายไขปริศนาธรรมในแต่ละคาลาไว้โดยละเอียดและแจ่มแจ้ง เสมือนลายแทงที่นำไปสู่สมบัติที่ทรงคุณค่าแก่ชีวิต หากท่านอ่านศึกษาและนำไปปฏิบัติก็จักได้รับประโยชน์จากการสวดคาลาชินบัญชรครบสมบูรณ์

การศึกษาและปฏิบัติธรรมคือการรักษาพุทธศาสนาให้ยั่งยืน

บริษัท สำนักพิมพ์เลี้ยงช้าง เพียรเพื่อพุทธศาสน์ จำกัด

ตำนานโมทนา

หนังสือ “ปริศนาธรรมจากคาลาชินบัญญัติ” นี้เกิดขึ้น สืบเนื่องจากศิษย์เก่าคณะเภสัชศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นำโดย คุณแสงโสม บุญคุ้มสวัสดิ์ ได้ฟังอาตมาไขปริศนาธรรมจากคาลาชินบัญญัติโดยย่อแล้วเกิดอุตสาหะประสงค์จะฟังโดยพิสดาร จึงนิมนต์อาตมาให้แสดงพระธรรมเทศนาอธิบายขยายความอย่างละเอียดเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง และได้ถอดเทปจัดพิมพ์เป็นต้นฉบับให้อาตมาตรวจชำระกระทั่งเสร็จสมบูรณ์ และจัดพิมพ์เป็นรูปเล่มแจกเป็นบรรณาการแก่ศรัทธาสาธุชน จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม แจกไปได้ไม่นานหนังสือได้หมดลงไม่พอแก่ความต้องการ ต่อมาคุณมณฑนจิตต์เกษม จงพิพัฒน์ยิ่ง ผู้อำนวยการสำนักพิมพ์เลียงเชียง เพียรเพื่อพุทธศาสน์ ได้รับแจกหนังสือและได้อ่านแล้วเกิดความรู้สึกรักชอบ และเห็นว่ามีประโยชน์แก่ผู้ศึกษา จึงแจ้งความประสงค์จะพิมพ์หนังสือเล่มนี้ออกเผยแผ่ในวงกว้าง ซึ่งอาตมาก็ยินดียินยอมด้วยใจเต็มใจ

ในการจัดพิมพ์ครั้งนี้ ทางสำนักพิมพ์เลียงเชียง เพียรเพื่อพุทธศาสน์ โดยทีมงานคณาจารย์ผู้ทรงความรู้ได้ช่วยตรวจสอบคำบาลีและปรับแก้เนื้อหาบางส่วนทำให้หนังสือมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยจัดทำหัวข้อช่วยให้ผู้อ่านจับใจความและเข้าถึงเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

ขออนุโมทนาในกุศลเจตนาของทุกท่านที่มีส่วนร่วมให้หนังสือเล่มนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มสวยงาม เผยแผ่ออกสู่สาธารณชนให้ได้อ่านศึกษาก่อเกิดประโยชน์โสตถิผลทั้งแก่ตน สังคม และแก่พระศาสนาสืบไป ขอให้ทุกท่านจงแคล้วคลาดจากภัยทั้งปวง มีแต่ความสุขสวัสดิ์ มีชีวิตที่เจริญรุ่งเรืองในธรรมของพระชินเจ้า ตลอดกาลทุกเมื่อ เทอญ.

พระมหาประนอม ธมฺมาลงกาโร

วัดจากแดง อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
เกริ่นนำ	๑๒
๑ : เทคนิคการสวดมนต์ให้เกิดพลัง การสวดนะโม ๕ แบบ	๑๓
สวดมนต์ให้มีพลัง มี ๓ อย่างต้องฝึกฝน	๑๓
นะโม ๕ แบบ รู้ไว้ สวดให้ถูก	๑๕
๒ : ความหมาย ประวัติ และบทสวดคาถาชินบัญชร	๑๘
ความหมายคาถาชินบัญชร	๑๘
ประวัติความเป็นมาของคาถาชินบัญชร	๑๘
ใครคือผู้แต่งคาถาชินบัญชร	๑๘
คาถาชินบัญชรคือบทสวดนิกายเถรวาท	๑๙
ข้อสังเกตบทสวดนิกายมหายาน	๒๐
สวดมนต์จะสัมฤทธิ์ผลได้ ต้องอาศัยคุณสมบัติดังนี้	๒๑
คุณสมบัติครบสวดคนเดียวก็สัมฤทธิ์ผล	๒๒
คาถาชินบัญชรสวดแล้ว จิตเป็นมหากุศล เทวดาชอบ	๒๓
บทสวดคาถาชินบัญชร (เฉพาะคำบาลี)	๒๔
บทสวดคาถาชินบัญชร (พร้อมคำแปล)	๒๖
คำที่สวดต่างกันในคาถาชินบัญชร	๓๐
คำประพันธ์ร้อยกรองคาถาชินบัญชร	๓๒
๓ : ไขปรีศนาธรรมในคาถาชินบัญชร	๓๖
ไขปรีศนาคาถาที่ ๑	๓๖

เรื่อง	หน้า
มารที่พระพุทธเจ้าชนะคืออะไร ?	๓๖
พระพุทธเจ้าทรงเอาชนะมารด้วยสิ่งใด ?	๓๗
เกิดปัญหา อย่าโทษใครให้ใช้บารมีแก้	๓๘
๗ วิธีแก้ปัญหาคาถาแคลนน้ำ	๔๑
ไขปริศนาคาถาที่ ๒	๔๔
พระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์มีใครบ้าง ?	๔๔
ลำดับการอุบัติขึ้นของพระพุทธเจ้า ๒๘ พระองค์	๔๖
พระพุทธเจ้ามีมากมาย ไฉนอัญเชิญมาเพียง ๒๘	๔๙
อัญเชิญพระพุทธเจ้าสถิตที่กระหม่อมได้อย่างไร ?	๕๐
ไขปริศนาคาถาที่ ๓	๕๒
เชิญพระพุทธเจ้าสถิตคีรีชะ เพื่อชำระความคิดบาปอกุศล	๕๒
เชิญพระธรรมสถิตดวงตา เพื่อก่อเกิดปัญญาเห็นชอบ	๕๔
เชิญพระสงฆ์สถิตอุระ เพื่อจะให้นึกถึงอกเขากเรา	๖๒
ไขปริศนาคาถาที่ ๔	๖๔
เชิญพระอนรุทธะสถิตที่หทัย จะได้รู้ใจคนรอบข้าง	๖๔
เชิญพระสารีบุตรไว้แขนขวา เพื่อให้มีปัญญาคิดวางแผน	๖๖
เชิญพระโกณฑัญญะไว้ที่หลังเพื่อสร้างพลังให้รู้ก่อนทำก่อน	๖๗
เชิญพระโมคคัลลานะไว้แขนซ้าย เพื่อให้มีฤทธิ์หนุนช่วยหนุนแรง	๖๙
ไขปริศนาคาถาที่ ๕	๗๐
เชิญพระอานนท์ พระราหุลสถิตหุขวา	
เพื่อให้ได้การศึกษาตลอดชีวิต	๗๐

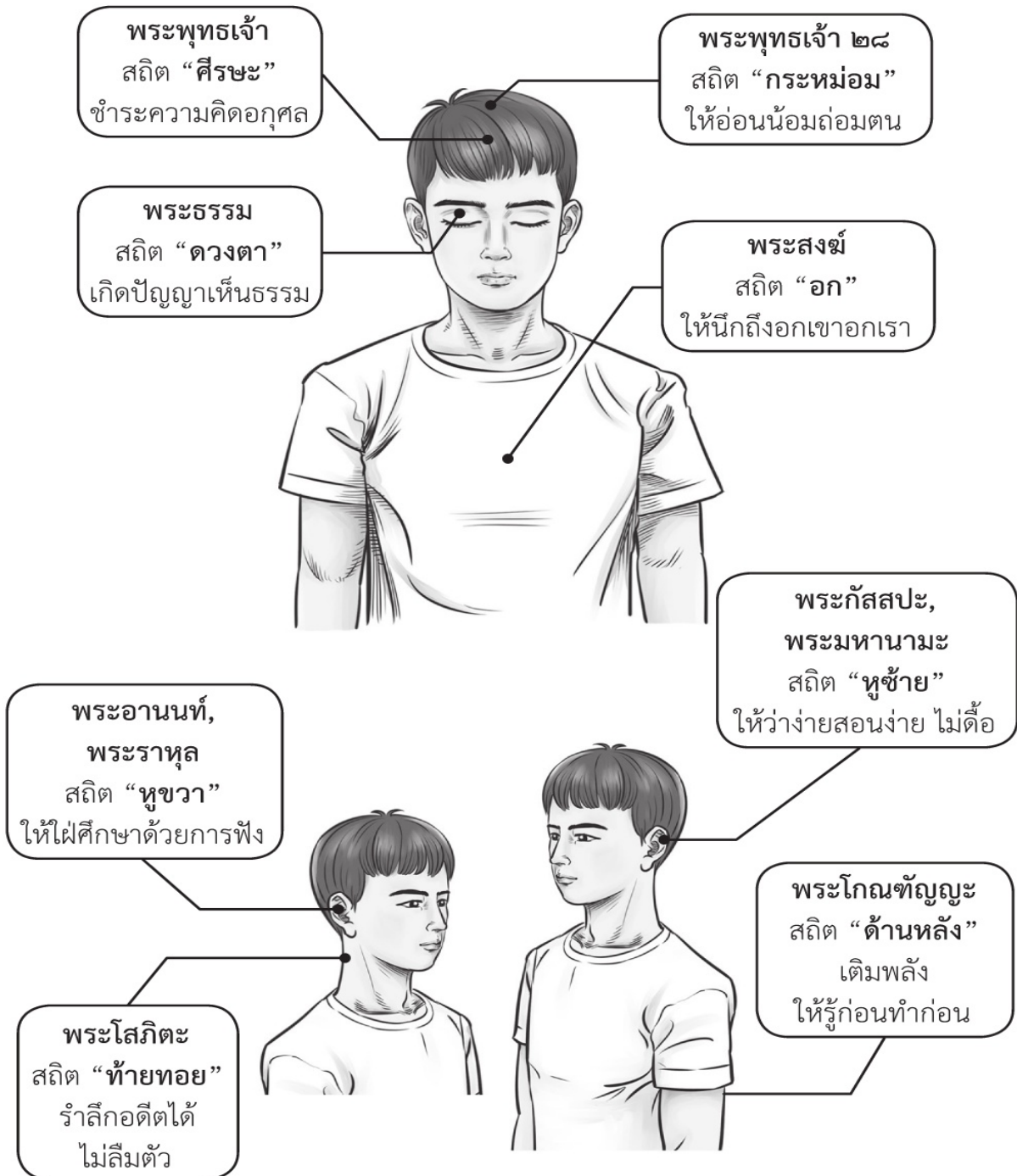
เรื่อง	หน้า
เชิญพระกัลสปะ พระมหานามะ สถิตที่หุซัย เพื่อให้ฟังแล้วลงมือทำทันที	๗๑
ไขปริศนาคาถาที่ ๖	๗๕
เชิญพระโสภิตะสถิตท้ายทอย เพื่อให้ระลึกอดีตได้ ไม่ลืมตัว	๗๕
ไขปริศนาคาถาที่ ๗	๗๗
เชิญพระกุมารกัลสปะสถิตที่ปาก เพื่อให้พูดเรื่องยากให้เป็นเรื่องง่าย	๗๗
ไขปริศนาคาถาที่ ๘	๘๓
เชิญพระเถระทั้ง ๕ เป็นเบญจภาคี เสริมราศีสถิตที่หน้าผาก	๘๓
ไขปริศนาคาถาที่ ๙	๙๑
เชิญพระมหาเถระที่เหลือ สถิตอวัยวะน้อยใหญ่	๙๑
ไขปริศนาคาถาที่ ๑๐	๙๒
เชิญพระรัตนปริตรพิทักษ์เบื้องหน้า เป็นเกราะรักษาตนพ้นภัย ๓	๙๒
เชิญเมตตปริตรพิทักษ์เบื้องขวา เพื่อจำเรณูเมตตาคิตผูกมิตรรอบด้าน	๙๔
เชิญพระธัคคปริตรพิทักษ์เบื้องหลัง เพื่อเติมกำลังใจให้หายหวาดหวั่น	๙๘
เชิญพระอังคุลิมาลปริตรพิทักษ์เบื้องซ้าย เพื่อความสวัสดิ์มีชัยแก่ตนและภรรยา	๑๐๐

เรื่อง	หน้า
ไขปริศนาคาถาที่ ๑๑	๑๐๒
เชิญพระขันธปริตร พระโมรปริตร	
พระอาณานาฎยปริตร ปิดกั้นบนอากาศ	๑๐๒
เชิญพระปริตรที่เหลือเป็นกำแพง ๗ ชั้นป้องกันภัย	๑๑๐
ไขปริศนาคาถาที่ ๑๒-๑๓	๑๑๗
อันตรายภายนอก ภายในมิกล้ากราย	
เพราะได้ตั้งตนในบัญชรของพระพุทธเจ้า	๑๑๘
ไขปริศนาคาถาที่ ๑๔	๑๑๙
ขอพระมหาบุรุษคุ้มครองชีวิตให้ปลอดภัย	
ภายในท่ามกลางพระชินบัญชร	๑๑๙
ไขปริศนาคาถาที่ ๑๕	๑๑๙
ขอให้ชนะอุปสรรค คัฏฐุ และอันตราย	
ด้วยอานุภาพของพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์	๑๒๐
สรุป ปริศนาคาถาชินบัญชร	๑๒๑
๔ : ตอบปัญหาคาถาชินบัญชร	๑๒๔

การอุบัติและการบำเพ็ญบารมีของพระพุทธรเจ้า

ช่วงเวลา	พระพุทธรเจ้า ๒๘ พระองค์	การบำเพ็ญบารมี ของพระพุทธรเจ้าองค์ปัจจุบัน	ช่วงเวลา	พระพุทธรเจ้า ๒๘ พระองค์	การบำเพ็ญบารมี ของพระพุทธรเจ้าองค์ปัจจุบัน
สารมณฑลกับ	๑. พระตันหังกร	ตั้งความปรารถนา เป็นพระพุทธรเจ้าในใจ	วรกับ (กับที่ ๑,๘๐๐)	๑๖. พระปิยทัสสี	กัศสพมานพ พราหมณ์หนุ่ม
	๒. พระเมธังกร			๑๗. พระอรรถทัสสี	นักบวชชฎิลชื่อ สุตติมะ
	๓. พระสรณังกร			๑๘. พระธัมมทัสสี	ท้าวสักกเทวราช
	๔. พระทีปังกร	สุเมธดาบส ได้รับพยากรณ์	สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑,๗๐๖ กับ		
สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑ อสงไขย			สารกับ (กับที่ ๙๔)	๑๙. พระสิทธัตถะ	มงคลดาบส
สารกับ	๕. พระโกณฑัญญะ	พระเจ้าวิจิตรจักรพรรดิ	สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑ กับ		
สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑ อสงไขย			มณฑกับ (กับที่ ๙๒)	๒๐. พระติสสะ	พระเจ้าสุชาต
สารมณฑลกับ	๖. พระสมังคละ	ช้างปาลิไลยกะ	๒๑. พระปุสสะ	๒๑. พระปุสสะ	พระเจ้าวิจิตร
	๗. พระสุนนะ	พญาอุลลวาสุกรินาคราช			อันตรกับ
	๘. พระเรวตะ	อดีตเทวมาณพ	สารกับ (กับที่ ๙๑)	๒๒. พระวิปัสสี	
	๙. พระโสภิตะ	อดีตมาณพ	สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๕๙ กับ		
สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑ อสงไขย			มณฑกับ (กับที่ ๓๑)	๒๓. พระสิขี	พระเจ้าอรินทมะ
วรกับ	๑๐. พระอนิมทัสสี	พระยายักษ์เสนาบดี	๒๔. พระเวสสภู	๒๔. พระเวสสภู	พระเจ้าสุทัสสนะ
	๑๑. พระปทุม	พญาราชสีห์			สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๒๙ กับ
	๑๒. พระนารทะ	มหาฤาษี	ภัทรรกับ กับปัจจุบัน	๒๕. พระกุกสันธะ	พระเจ้าเขมะ
สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๑ อสงไขย				๒๖. พระโกนาคมนะ	พระเจ้าปัพพัตตะ
สารกับ (กับที่ ๑ แสน)	๑๓. พระปทุมุตตระ	ผู้ครองรัฐนามว่า ขฎิละ		๒๗. พระกัศสปะ	โชติปาละมานพ
				๒๘. พระโคตมะ	เจ้าชายสิทธัตถะ ออกบวช และตรัสรู้
มณฑกับ (กับที่ ๓ หมื่น)	๑๔. พระสุเมธะ	อุตรตรมาณพ		๒๙. พระศรีอริยเมตไตรย	พระพุทธรเจ้าองค์ต่อไป ในอนาคต
	๑๕. พระสุชาตะ	พระเจ้าจักรพรรดิ	สัญญา กับ ว้างจากพระพุทธรเจ้า ๒๘,๒๐๐ กับ		

สวดคาถาชินบัญชร เชิญพระพุทธ พระธรรม พระปริตร

สถิตประสิทธิพร ณ ส่วนต่างๆ ของร่างกาย ดังนี้

เกริ่นนำ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เขตฺวา มารัง สะวาหิณัง
 จะตุสัจจามะตะระรัง ปิวิงสุ เย นระสาสะภาติ.

ต่อไปนี้จะได้แสดงพระธรรมเทศนาอธิบายขยาย
 ความ คาถาชินบัญชร ให้ศรัทธาญาติโยมสาธุชนได้เกิดสุขตมย-
 ปัญญาเป็นลำดับสืบต่อไป

ในการสวดคาถาชินบัญชรนี้

ลำดับแรก สวดนะโม คำนอบน้อม

ลำดับที่สอง สวดคาถาชินบัญชรพร้อมทั้งคำแปล

ลำดับสุดท้าย ฟังรายละเอียดของคาถา

ตามที่อาตมาจะได้บรรยายต่อไป

เขตนิตรการสวดมนต์ให้เกิดพลัง และการสวดนะโม ๕ แบบ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต,

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น,
อะระหะโต, ซึ่งเป็นผู้ไกลจากกิเลส,
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง.

สวดมนต์ให้มีพลัง มี ๓ อย่างต้องฝึกฝน

ในการสวดมนต์บางครั้ง เคยสงสัยไหมว่า เราสวดมนต์
แผ่เมตตาแล้ว เราได้บุญได้กุศล แต่ทำไมเทวดาไม่ค่อยรักเรา
ไม่ค่อยเห็นใจเรา ทำไมไม่ค่อยมีพลัง นั่นเป็นเพราะ

๑. อักษรวิธี เรายังออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่สมบูรณ์
๒. เรายังแปลไม่ได้ ไม่รู้ความหมายบทที่สวด
๓. เรามีเมตตาไม่พอ

แล้วจะอย่างไร ?

อันดับแรก ให้ฝึกออกเสียง คือ ฝึกออกเสียง อักษรบาลี
๔๑ ตัวให้ชัดเจนทุกคำ ดังนี้

อ อา อิ อี อุ อู เอ โอ

ก ข ค ฅ ง	(กะ ขะ คะ ฅะ งะ)
จ ฉ ช ฌ ญ	(จะ ฉะ ชะ ฌะ ญะ)
ฎ ฏ ท ฒ ณ	(ฎะ ฏะ ทะ ฒะ ณะ)
ด ถ ฑ ฒ น	(ดะ ถะ ฑะ ฒะ นะ)
ป ผ พ ภ ม	(ปะ ผะ พะ ภะ มะ)
ย ร ล ว ส ห ฬ อ.	(ยะ ระ ละ วะ สะ หะ ฬะ อัง)

ฝึกออกเสียงอักขระทุกตัวให้ชัดเจนถูกต้องตามฐานเสียง เช่น อ อา, ก ข ค ฅ ง, ห เกิดที่ฐานคอก็ออกเสียงที่คอ เป็นต้น

อันดับที่สอง ฝึกใส่โทนเสียง คือ เมื่อออกเสียงได้ครบ ๖ ฐานแล้วก็ **ใส่โทน** เข้าไป ๑๐ โทน มี **ลิลิต** เสียงหย่อน เสียงเบา **รนิท** เสียงหนัก เสียงแข็ง เป็นต้น เช่น ก (กะ) ออกเสียงเบา ข (ชะ) ออกเสียงหนัก เป็นต้น เมื่อได้โทนแล้ว

อันดับสุดท้ายก็ ใส่ทำนอง เข้าไป

เมื่อเราสวด

๑. ถูกอักขรวิธี คือ ออกเสียงอักขระถูกต้อง ฐานเสียงถูกต้อง โทนถูกต้อง ทำนองถูกต้อง

๒. เข้าใจความหมายบทสวดทุกคำ

๓. มีจิตเมตตาบริสุทธิ์เพียงพอ

การสวดก็จะเกิดพลังขึ้นมาทันที ทั้งนี้ต้องฝึกฝนอย่างนี้บ่อยๆ

นะโม ๕ แบบ รู้ไว้ สวดให้ถูก

การสวดนะโม แบ่งเป็น ๕ แบบด้วยกัน คือ

นะโมชั้นเดียว, นะโม ๓ ชั้น, นะโม ๕ ชั้น,

นะโม ๙ ชั้น, และ นะโม ๑๕ ชั้น

นะโมชั้นเดียว : คือสวดนะโม ๓ จบต่อเนื่องกันจบรวดเดียว โดยไม่หยุดหายใจ ใช้สวดในงานศพ เช่น สวดมาติกา ก่อนชักผ้าบังสุกุล ว่าดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ//

นะโม ๓ ชั้น : คือสวดนะโม ๑ จบให้หยุดหายใจ ๑ ครั้ง สวด ๓ จบก็เท่ากับ ๓ ครั้ง ใช้สวดเวลาให้ศีล รับศีล ทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น ว่าดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ//
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ//
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ//

นะโม ๕ ชั้น : คือสวดนะโม ๓ จบโดยสวดขาดเสียงลงเป็น ๕ ช่วง ใช้สวดในเวลาแสดงพระธรรมเทศนา ว่าดังนี้

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ
 นะโม ตัสสะ//ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ//
 นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต//อะระหะโต สัมมา// สัมพุทธัสสะ//

นะโม ๙ ชั้น : คือสวด ๓ จบโดยสวดขาดเสียงลงเป็น ๙ ช่วง ใช้สวดในการเจริญพระพุทธานต์ ว่าดังนี้

หัวหน้าขึ้น นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต//
 รับ อะระหะโต/ สัมมา/ สัมพุทธ/ ัสสะ//
 สะ นะโม ตัสสะ//
 สะ ภะคะวะโต/ อะระหะโต/ สัมมา/ สัมพุทธ/ ัสสะ//
 สะ นะโม ตัสสะ//
 สะ ภะคะวะโต/ อะระหะโต/ สัมมา//สัมพุทธ//ัสสะ//

นะโม ๑๕ ชั้น : คือสวดนะโม ๓ จบ โดยหยุดสวดขาดเสียง เป็นระยะๆ ๑๕ ครั้ง ใช้สวดในการเจริญพุทธานุสสติ คือการเจริญสติ ด้วยการตามระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า ว่าดังนี้

นะโม//ตัสสะ//ภะคะวะโต//อะระหะโต//สัมมาสัมพุทธัสสะ//
 นะโม//ตัสสะ//ภะคะวะโต//อะระหะโต//สัมมาสัมพุทธัสสะ//
 นะโม//ตัสสะ//ภะคะวะโต// อะระหะโต//สัมมาสัมพุทธัสสะ//

การสวดนะโมเพื่อเจริญสตินั้น ให้เราตั้งสติปรารภถึง
คุณของพระพุทธเจ้า โดยน้อมนำคุณเหล่านั้นมาเป็นอารมณ์ แล้ว
เปล่งวาจาสวดไปตามลำดับว่า

นะโม ความนอบน้อมด้วยกาย วาจา ใจ ของข้าพเจ้า
ตัสสะ ภะคะวะโต แต่พระผู้มีพระภาคเจ้า พระองค์นั้น
 ผู้ถึงพร้อมด้วยพระมหากรุณาธิคุณ
อะระหะโต ผู้ห่างไกลจากกิเลส คืออรหัตตมัคคญาณ
 ถึงพร้อมด้วยพระบริสุทธิคุณ
สัมมาสัมพุทธัสสะ. ผู้ตรัสรู้ชอบได้โดยพระองค์เอง หมายถึง
 อรหัตตผลจิต เป็นพระปัญญาธิคุณ

บทสวดนะโม พร้อมคำแปลนี้ เป็นบทสวดแสดงความ
นอบน้อมพระพุทธเจ้า ให้สวด ๓ จบ ในการสวดครั้งต่อไป ถ้ารู้
ความหมายของบทนี้แล้ว จะสวดเฉพาะภาษาบาลี ๓ จบ ก็ได้

๒

ความหมาย ประวัติ และบทสวดคาถาชินบัญชร

ความหมายของคาถาชินบัญชร

คำว่า ชินบัญชร มาจาก ชินะ บทหนึ่ง บัญชร หรือ ปัญชะระ บทหนึ่ง (ชิน + บัญชร)

ชินะ คือ พระพุทธเจ้าผู้ทรงชนะมารทั้ง ๕,

บัญชร คือ กรง, เพราะฉะนั้น คำว่า ชินบัญชร จึงหมายถึง คาถาที่เป็นกรงทองของพระพุทธเจ้า หรือคาถาที่เป็นเกราะแก้วของพระชินเจ้า บุคคลผู้สวดคาถาชินบัญชรก็เหมือนอยู่ในกรงทองของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า.

ประวัติความเป็นมาคาถาชินบัญชร

ใครคือผู้แต่งคาถาชินบัญชร

คาถาชินบัญชร มีประวัติความเป็นมาอย่างไรบ้าง ใครเป็นคนแต่ง แต่งที่ไหน ก็โดยห่มุมุม เราจะได้รู้กันว่า ชินบัญชรนี้คือคาถาที่สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) เป็นผู้แต่ง แต่ที่จริงแล้วไม่ใช่ เพราะสมเด็จพระพุฒาจารย์โตแต่งเฉพาะ ๒ คาถาแรกเท่านั้น คือ “ปุตตะกาโม ละเภ ปุตตัง ธนะกาโม ละเภ ธนัง” เป็นต้น ส่วนคาถาถัดไป คือตั้งแต่ “ชะยาสะนาคะตา พุทธา” เป็นต้น แต่งที่เชียงใหม่ แล้วใครเป็นผู้แต่ง พระเถระชาวเชียงใหม่

เป็นผู้แต่ง คาลาขินนี้เผยแพร่ไปถึงพม่า ไปถึงลังกาแล้วก็มาถึง
รัตนโกสินทร์

คนไทยรู้จักคาลาขิน จากการที่สมเด็จพระพุฒาจารย์
(โต พรหมรังสี) ท่านนำมาสวดภาวนาเป็นประจำ แล้วเกิดพลัง
อานุภาพหลายอย่างจนเป็นที่เลื่องลือ และมีผู้นิยมสวดตามท่าน
อย่างกว้างขวาง เพราะเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และที่วัดอินทร์
บางขุนพรหม จะมีคาลาขินบัญญัติสวดภาวนาภาษาไทย ภาษาล้านนา
ภาษาขอม ภาษาโรมัน ภาษาสิงหล ติดไว้ที่ผนังแผ่นป้ายทุกภาษา
ซึ่งอาตมาเป็นผู้ตรวจชำระให้เอง โดยดูจากฉบับไทยโบราณ ไทลื้อ
ไทเขิน และของเชียงใหม่รุ่นเก่าๆ และฉบับอักษรพม่า ดูจาก
ประวัติความเป็นมาต่างๆ

คาลาขินบัญญัติคือบทสวดนิกายเถรวาท

คาลาขินบัญชรนี้มีที่มาที่ไปเยอะพอสมควร เท่าที่สืบค้น
ทราบว่า เกิดขึ้นเพราะชาวไทยพุทธในยุคนั้นนิยมสวดแบบ
มหายาน เนื่องจากช่วงแรกพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทเข้ามา เราก็
นับถือฝ่ายเถรวาท เมื่อพุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทอ่อนกำลังลง
ฝ่ายมหายานเข้ามา เราก็หันไปนับถือมหายาน และหลังจากนั้น
พุทธศาสนาฝ่ายเถรวาทมีกำลังเข้มแข็งขึ้นมาอีก เราก็หันมานับถือ
พุทธศาสนาแบบเถรวาทเหมือนเดิมอีก

ในช่วงที่มหายานเริ่มเสื่อมลงไปแล้วเถรวาทก็มีกำลัง
กลับเข้ามา พระมหากษัตริย์และพระสงฆ์นิยมสวดแบบเถรวาท

เป็นหลัก แต่ชาวบ้านก็ยังนิยมสวดแบบมหายาน พระราชาผู้ครอง
เชียงใหม่ก็ดำริว่า ทำอย่างไรจะให้ชาวบ้านหันกลับมาสวดแบบ
เถรวาทเหมือนเดิม ก็เข้าไปกราบเรียนพระเถระชาวเชียงใหม่
ขอให้พระคุณเจ้าช่วยแต่งบทสวดที่จะทำให้คนเลิกสวดแบบ
มหายานแล้วหันมาสวดแบบเถรวาท

ข้อสังเกตบทสวดนิกายมหายาน

ถามว่า : บทสวดของนิกายทั้ง ๒ มีข้อแตกต่างกันอย่างไร ?

ตอบว่า : แม้ทั้ง ๒ นิกาย จะเป็นพุทธศาสนาเหมือนกัน แต่
บทสวดของนิกายทั้ง ๒ ก็มีข้อแตกต่างกัน คือ บทสวดใดก็ตาม
ที่มี ๓ ภาษา คือ ภาษาไทย ภาษาบาลี ภาษาสันสกฤต อยู่ใน
บทสวดเดียวกัน บทสวดนั้นเป็นของมหายาน ส่วนบทสวดใดที่เป็น
ภาษาบาลีล้วนๆ บทสวดนั้นเป็นของเถรวาท

ตัวอย่างบทสวดมหายาน เช่น “**อิหม์สมิง มงคลจักรวาล**
ทั้งแปดทิศ ประสิทธิจงมาเป็นกำแพงแก้วทั้งเจ็ดชั้น” เป็นต้น
อิหม์สมิง เป็นภาษาบาลี **มงคลจักรวาล** เป็นภาษาไทยที่แปลมา
จากภาษาบาลี **ประสิทธิ** เป็นภาษาสันสกฤต **จงมาเป็นกำแพง**
แก้ว เป็นภาษาไทย ในบทสวดนี้มี ๓ ภาษา คือ บาลี - ไทย -
สันสกฤต จะสวด จะฟัง ก็เพราะและเพลิน

บทสวดของมหายานจะมีลักษณะ คือ ๑) สวดเพลินด้วย
เพราะด้วย ๒) เนื้อหาดี ไม่นั่นพลัง แต่นั่นว่าสวดแล้วเพลิน สวด
แล้วอยากสวดอีก ยุคนี้สมัยนี้ยิ่งเพลินกว่าเก่า เพราะใส่ดนตรีให้อีก

สวดมนต์จะสัมฤทธิ์ผลได้ ต้องอาศัยคุณสมบัติดังนี้

ถามว่า : เราสวดมนต์เพื่ออะไร สวดมนต์นี้ได้บุญได้กุศลไหม ?

ตอบว่า : ได้ แต่การสวดจะได้บุญได้กุศลหรือสัมฤทธิ์ผลนั้น

๑. ผู้สวด ต้องมีคุณสมบัติ ๓ ประการ คือ

- ๑) สวดถูกอักขรวิธี เสียงดังฟังชัด
- ๒) แปลได้เข้าใจความหมายทุกตัวอักษร
- ๓) มีเมตตาต่อผู้ฟัง

ถ้าผู้สวดมีคุณสมบัติครบทั้ง ๓ ประการนี้เมื่อใด การสวดนั้นก็มีผลทันที และก็ไม่จำเป็นต้องนิมนต์พระพันรูป มาสวดรูปเดียวก็ได้ ขอให้รูปนั้นสวดถูกอักขรวิธี แปลได้ เข้าใจความหมาย และมีเมตตาต่อผู้ฟังจริงๆ

๒. ผู้ฟัง ก็ต้องมีคุณสมบัติ ๓ ประการเช่นเดียวกัน คือ

- ๑) เป็นสัมมาทิฐิ เชื่อกรรมและผลของกรรม
- ๒) ไม่เคยทำอนันตริยกรรมทั้ง ๕* มีข่ามารดาเป็นต้น
- ๓) มีศรัทธาความเชื่อในพระรัตนตรัย เชื่อในอานุภาพ

ของพระปริตร

*อนันตริยกรรม ๕ ได้แก่ ข่ามารดา ข่าบิดา ข่าพระอรหันต์ ทำร้ายพระพุทธเจ้า จนพระโลหิตห้อ ทำสังฆเภท มีโทษห้ามสวรรค์ ห้ามนิพพาน

คุณสมบัติครบ สวดคนเดียวก็สัมฤทธิ์ผล

เมื่อผู้ฟังมีคุณสมบัติ ๓ ประการ ผู้สวดก็มีคุณสมบัติ ๓ ประการ การสวดนั้นแม้สวดองค์เดียว ครั้งเดียวก็สัมฤทธิ์ผลได้ เหมือนกับพระอานนท์สวดรัตนสูตรที่เมืองเวสาลี

มีเรื่องเล่าว่า ในสมัยพุทธกาลเกิดภัย ๓ ประการขึ้นที่เมืองเวสาลี คือ **ทุพภิกขภัย** ภัยแล้ง, **โรคภัย** โรคระบาด, **อมนุสสภัย** ภัยจากภูตผีปีศาจ, พระราชาผู้ครองเมืองเวสาลีได้ให้ไปกราบทูลนิมนต์พระพุทธเจ้าให้เสด็จมาช่วยบรรเทาทุกข์ในครั้งนั้น ครั้นพระพุทธเจ้าเสด็จมาถึงเหยียบลงพื้นดินเวสาลี ฝนที่ไม่ตกมาหลายปีก็ได้เทกระหน่ำลงมา เมื่อฝนซาแล้วทรงให้พระอานนท์เรียนเอารัตนสูตรแล้วนำไปสวดทำน้ามนต์ประพรมทั่วนคร พระอานนท์สวดรัตนสูตร “ยังกิญจิ” เพียงองค์เดียว ในขณะที่สวดท่านได้สวด **๑. ถูกอักขรวิธี ๒. เข้าใจความหมาย ๓. มีเมตตา** แล้วสวดแบบไม่หยุด คือสวดตลอดทั้งคืน เดินสวดไปด้วยประพรมน้ำมนต์ไปด้วย ตั้งแต่กำแพงชั้นที่ ๑ ชั้นที่ ๒ จนถึงกำแพงเมืองชั้นใน น้ำมนต์ที่เป็นพุทธมนต์ก็เริ่มมีจุดกำเนิดจากตรงนั้นแหละ

การสวดของเรา อักขระอาจจะไม่สมบูรณ์ บางที่สวดได้ ชัดถ้อยชัดคำ แต่ไม่ถูกทำนอง พอสวดได้ทำนอง แต่ยังแปลไม่ได้ พอแปลได้ เมตตาอันบริสุทธิ์ต่อผู้ฟังก็ไม่มีอีก เพราะฉะนั้น การสวดของเราจึงไม่มีพลัง แต่โบราณ เขาสวดครั้งเดียวก็มีผลแล้ว โดยเฉพาะคาถาชินบัญชรนี้ หลายท่านสวดแล้วเห็นผล

๒๒๒ บริษัท สำนักพิมพ์เสียงเขียน เพียรเพื่อพุทธศาสน์ จำกัด

คาถาชินบัญชรสวดแล้ว จิตเป็นมหากุศล เทวดาชอบ

คาถาชินบัญชรนี้ ทางพม่าก็สวด ทางลังกาก็สวด ไทยก็สวด บทต่างก็มาจากเชียงใหม่ เป็นของพระเถระชาวเชียงใหม่ ดูเนื้อหาของบทสวดแล้วเกิดความซาบซึ้งจนชาวบ้านยุคนั้นเลิกสวดแบบมหายานมาสวดบทนี้กันหมดเลย ทำไมจึงเป็นอย่างนั้น เพราะเนื้อหาของคาถาชินบัญชร ได้รวบรวมเอาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มาประดิษฐานไว้ที่กายและใจทั้งหมด แล้วก็เอาอำนาจของพระปริตรมาเป็นกำแพงแก้ว ๗ ชั้น อำนาจของศีลทั้งหมด มาดูแล้วยะน้อยใหญ่ ไม่ให้ไปเบียดเบียนใคร ก็คือ สวดแล้ว แปลเอาความหมาย ก็ดี หรือวิธีการสวดแล้วน้อมใจไปตามเนื้อหาของคาถานี้ ก็ดี

จริงๆ แล้วบทสวดทุกบท ถ้าสวดแล้วแปลได้ เข้าใจความหมาย จิตจะเป็นกุศลคือมหากุศลญาณสัมปยุตต์ แต่ถ้าสวดแล้วแปลไม่ได้ไม่เข้าใจความหมายอะไรเลย อย่างน้อยก็ยังเป็นกุศลที่ไม่ประกอบด้วยปัญญา มหากุศลเกิดขึ้นแล้ว กุศลเกิดทางปากแล้ว การสวดมนต์นี้เป็นบุญเป็นกุศล เทวดาก็ชอบ โดยเฉพาะเนื้อหาของชินบัญชรไม่มีเนื้อความที่เบียดเบียนใคร มีแต่สิ่งดีๆ มาพัฒนาตนเอง

บทสวดคาถาชินบัญชร (เฉพาะคำขาลี)

เมื่อสวดนะโมครบ ๓ จบแล้ว ลำดับต่อไปก็สวดคาถา
ชินบัญชร ดังนี้

๑. ชะยาสะนาคะตา พุทธา	เชตฺวา มารัง สะวาหิณัง
จะตุสัจจามะตะระรัง	ปิวิงสุ เย นระสาสะภา.
๒. ตัณหังคะราทะโย พุทธา	อัญฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง	มัตถะเก เต มุนิสสะรา.
๓. สิเร ปะติฏฐิตो พุทธो	ธัมโม จะ มะมะ โลจะเน
สังโฆ ปะติฏฐิตो มัยหัง	อุเร สัพพะคุณากะโร.
๔. หะทะเย อะนุรุทธโธ จะ	สารีปุตโต จะ ทักขิณ
โกณฑัญญโธ ปิฏฐิภาคัสสิมิง	โมคคัลลานโธ วามะเก.
๕. ทักขิณ สะวะเน มัยหัง	อาสุง อานันทะราหุลา
กัสสะโป จะ มะหามาโม	อุโฆสุง วามะโสตะเก.
๖. เกสันเต ปิฏฐิภาคัสสิมิง	สุริโยวะ ปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน	โสภิตो มุนิปุณฺณะโว.
๗. กุมาระกัสสะโป เถโร	มะเหสี จิตฺตระวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง	ปะติฏฐาสิ คุณากะโร.
๘. ปุณฺณโณ อังคุลิมาโล จะ	อุปาลิ นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิม ชาตา	นะลาณฺเห ติละกา มะมะ.

๒๔ บริษัท สำนักพิมพ์เลี้ยงช้าง เพียรเพื่อพุทธศาสน์ จำกัด

๙. เสสาสีติ มหาเถรา	วิชิตา ชินะสาวะกา
ชะลันตา สีละเตเชนะ	อังกะมังเคสุ สัณฐิตา.
๑๐. ระตะนัง ปุระโต อาสิ	ทักขิณ เมตตะสุตตะกัง
ระชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ	วาเม อังคุลิมาละกัง.
๑๑. ชันธะโมระปะริตตัญจะ	อาภูวานาภียะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ	เสสา ปาการะสัณฐิตา.
๑๒. ชินานัง พะละสังยุตเต	ธัมมะปาการะลังกะเต
วะสะโต เม สะกัจเจนะ	สะทา สัมพุทเธปัญชะเร.
๑๓. วาตะปิตตาทิสัญชาตา	พาหิรัชมัตตูปัททะวา
อะเสสา วินะยัง ยันตุ	อะนันตะชินะเตชะสา.
๑๔. ชินะปัญชะระมัชฌันฐัง	วิหะรันตัง มะหิตะเล
สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ	เต มหาปุริสาสะภา.
๑๕. อิจเจวะมัจฉันตะกะโต สุรักโข	
ชินานุภาเวนะ	ชิตูปัททะโว
ธัมมานุภาเวนะ	ชิตาริสังโฆ
สังฆานุภาเวนะ	ชิตันตะราโย
สัทธัมมานุภาวะปาลิโต	จะรามิ ชินะปัญชะเร.